

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto..... \$6.00
Za pol leta..... \$3.00
Za New York celo leto... \$7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 42. — ŠTEV. 42.

NEW YORK, MONDAY, FEBRUARY 20, 1922. — PONDELJEK, 20. FEBRUARJA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

RADEK O RUSKIH DOLGOVIH

PRAVI, DA NI PRIZNANJE DO LGOV PREJŠNE RUSKE VLADE V NASPROTJU S PRINCIPIJI KOMUNIZMA. — RUSIJA NE MORE ZAENKRAT NIČESAR PLAČATI. — V RUSIJI NE BO KAPITALIZMA.

Berlin, Nemčija, 18. februarja. Ruska trgovinska delegacija, kateri načeljujeta Leonid Krasin in Karl Radek, se je napotila danes nekaj v Moskvo, popolnoma zadovoljna s potekom pogajanj, ki se je vršilo tukaj. Nemčija se sicer ni udala popolnoma ruskim nazdranjem, a Krasin je bil prepričan, da se je storilo dosti v smeri proti končnemu dogovoru z nemškimi trgovci in finančniki.

Da pomiri strahove nemških komunistov je pričel Radek v nemškem komunističnem listu "Die Rote Flagge" članek, v katerem skuša prepričati svoje nemške pristaše, da ni nobenega nasprotja med osnovnimi principijimi komunizma ter kompromisom s kapitalističnimi interesimi zapadne Evrope. V kolikor se tiče priznanja ruskih dolgov od strani ruske sovjetske vlade, — pravi Radek v svojem članku, — pomenja to le kos enjastega papirja, ki nebo zavzel nikdar nobene dotakljive oblike.

Radek je pojasnil svojim pričaštem, da je bila ruska sovjetska vlada prisiljena priznati doluge prejšnje ruske vlade v zameno za razširjenje kreditov ter dohava materijala od zapadnih kapitalističnih dežel. V nadaljnem rekel Radek v svojem sporočilu.

— Vprašanje priznanja ruskih dolgov ima večji juridični kot praktični pomen. To vprašanje bo ostalo kot tako najmanj par naslednjih let. V kolikor je prizadetih par naslednjih let, ne more plačati Rusija ničesar iz enostavnega razloga, ker nima ničesar, s čemer bi plačala. Zavezniški poskusi, da precenijo polno vrednost ruskega dolga, pomenajo le manever, ki nima nikake važnosti. Edina važna stvar je ta, če bodo nudili zavezniški Rusiji kredite, s pomočjo katerih se bo omogočilo ekonomsk restavracijo Rusije.

— Tudi če bi bila ruska sovjetska vlada pripravljena priznati doluge v znesku sto tisoč milijonov zlatih rubljev, — kajti nikoli.

Denarna izplačila v jugoslovanskih kronah, lirah in avstrijskih kronah

se potem naše banke izvršujejo po niski ceni, zanesljivo in hitro.

Včeraj se bilo naše cene sledile:

Jugoslavija:

Raspodilja na zadnje pošte in izplačuje "Ar. poštni žekovni urad" in "Jadranska banka" v Ljubljani.

300 kron	\$ 1.20	1,000 kron	\$ 3.90
400 kron	\$ 1.60	5,000 kron	\$19.00
500 kron	\$ 2.00	10,000 kron	\$37.00

Glasov narodne ministrstva za pošte in hranje v Jugoslaviji je sedaj mogelč omakazovati znesek potem pošte edino v dinarjih; za vsake štiri hrene bo izplačen en dinar; razmerje med dinarjem in hrenom ostane torej neizpremenjeno.

Italija in zasedeno ozemlje:

Raspodilja na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Triestu.

50 lir	\$ 2.90	500 lir	\$26.00
100 lir	\$ 5.40	1000 lir	\$51.00
300 lir	\$15.60		

Nemčka Avstrija:

Raspodilja na zadnje pošte in izplačuje "Adriatische Bank" v Dunaju.

Radi velikanskih razlik v težaju izplačujemo sedaj v Avstriji samo ameriški dolari. Naša pristojbina za vsake posamezne nakazile do \$10. — znaka 50 centov; od \$10. — pa \$1. — in na večje razliko po 2 centi od dolara.

Pod istimi pogoji izstavljamo tudi dolar-teke in pošljemo ameriške dolarie v Jugoslavijo in v Italijo.

Vrednost denarja sedaj v stalinu, menjajo se velikop nepravilno; in teža razloga nam ni mogoče podati matematično ceno vnaprej. Mi radujemo po svih stope, da budi naša poslastna denar dobre v roki.

Kot generalni zastopnik "Jadranske Banke" in njenih podružnic imamo najameno izvadne zvezne dolge pogoje, ki bodo veliko koristi za nas, ki se že ali se bodo predstavljali naša banca.

Denar nam je poslat najbolj po Domestic Money Order, ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK, 82 Cortlandt St., New York
(Advertisement)

Volitev novega papeža.

To sta prvi sliki o volitvi novega papeža, ki sta došpeli v Ameriko. Na zgornji sliki vidite kardinalne, fotografirane par trenutkov prej, predno so odšli v Sikstinsko kapelo k glasovanju. Tam so jih razdelili, vsakega v posebno celico. Skozi mato odprtino so jim dajali hrano, katero so skuhale nune. To je bilo prvič v zgodovini papeštva, da so pravljale kardinalom hrano ženske, ne pa moški. Pred glasovanjem je dal kardinalom vsa potrebna navogila veliki maršal svečne.

— Glavna točka pogajanj v Genovi mora vsled tega obstajati v določitvi narave in obsega kreditov, katere se bo dalo Rusiji ter definicije pogojev, seglašno s katerimi se bo odločilo, kdo naj se vdeleži teh kreditov. Vse drugo je nebitven in pristranski manevr.

— Če se ne bo svetovna revolucija razvijala hitreje kot smo predčakovali, ne bo v Rusiji niti kapitalizma, niti komunizma. Nobenega kapitalizma ne bo, dokler bo ostala sovjetska vlada v sili in nobenega komunizma ne bo, dokler ne bo izvojeval mednarodni proletarijat zmage, ki bo dokazal kmetom začeljivost komunističnega sistema.

LANDIS ODSTOPIL KOT SODNIK

POLOŽAJ NA IRSKEM VEDNO RESNEJŠI

RUSIJA IN DALJNI IZTOP

MOSKVA, RUSIJA, 18. februarja.

Ruski zastopniki na konferenci v Dairen so izročili japonskim delegatom končni odgovor sovjetske Rusije, v katerem vstaja Rusija pri svoji zahtevi, da izpolni Japonska svoje obljube, tikajoče se Daljnega izleta, katere je dala na washingtonski konferenci.

Pri tem so tudi predlagali sestavo vojaške komisije, ki naj bi izvedla vojaško izpraznenje Sibirije na strani japonskih čet. V tozadnem poročilu pa se glasi, da se ni doseglo nikakega dogovora glede otoka Sokolina, ki je boljše znan pod imenom Sahalin.

SAMOMOR VOJNEGA VETERANA.

RIM, ITALIJA, 18. februarja.

Theodore Marbury mlajši, sin prejšnjega ameriškega poslanika v Belgiji ter veteran svetovne vojne, je izvršil samomor na svoji rečni v Mehiki.

Kolonialni tajnik je govoril tudi glede parlamenta v južni Irski ter izjavil:

— Ta parlament ni bit izvoljen, ker so bili njegovi člani najbolj sposobni ljudje za ta mesta, temveč ker se je domnevalo, da so v Angliji najmanj priljubljeni in ker so bili možje, ki so najbolj sovražili to deželo, namreč Anglijo. Če se hoče uveljaviti napredok je treba ustvariti na Irskem parlamentu, ki bo predstavljal več upanja za bodočnost kot pa sovražna glede preteklosti.

Nadalje je izjavil, kolonialni tajnik, da Anglija ne občaluje, da je podpisala pogodbo, kajti uloge se je s tem zamenjalo. Preje se je moral Anglia zagovarjati pred svetom radi svojega stalnega napram Irski, a sedaj že irski narod pred sednim dvoj. in sveta.

Churchill je rekel nadalje, da obstaja razlika v mnenju glede časa, od katerega naprej bo Ustavu dovoljeno prizerniti pogodb, a irski ministri so mu baje priznali, naj se prične ta čas s sprejemom postave, ki bo odoberila pogodbo ter sprejemom ustave za presto irsko državo od strani angleškega parlamenta.

zavzemati med narodi sveta iz svoje lastne inicijative.

Churchill je rekel nadalje, da obstaja razlika v mnenju glede časa, od katerega naprej razprodan. Že sedaj je težko dobiti prostore drugega razreda za junij in druge mesece. Le malo prostorov je še na razpolago. Kdor bi tedaj hotel potovati prihodnje mesece v drugi leti, ne more izplačiti enako hitro in pod istimi pogoji kot do sedaj.

PREMOGARJI SO GLASOVALI ZA STAVKO

ZAHTEVE ANTRACITNIH PREMOGARJEV ZA POVIŠANJE PLAČE ZA 20 ODSTOTKOV SO PODPRLI PREMOGARJI IZ MEHKIH PREMOGOVNIKOV. — "MATT" JONES JE POMILILA STRANKO, KI SE JE ZAVZEMALA ZA HOWATA.

Indianapolis, Ind., 18. februarja. — United Mine Workers of America organizacija je glasovala danes skoro glasno na zaključni seji konvencije za stavko, ki naj se prične dne 1. aprila, razenč da bi hoteli obdržati lastniki rovov sedanjega platičnega lestvico za premogarje v mehkih premogovnikih ter privoliti v platične dogovore ter dovoliti 20-odstotno povisitev plače za premogarje v antracitnih premogovnikih.

Konvencija je nadalje odredila, da se mora vprašanje prekinjenja dela predložiti splošnemu referendumu, ki se mora vrstiti ne pozneje kot dne 31. marca.

Poročilo sekcijske platične komiteje, ki je priporočila splošno stavko premogarjev, se glasi:

Sedanji kontrakt med lastniki premogovnikov ter United Mine Workers of America takoj v antracitnih kot bituminoznih premogovnikov pelj poteka dne 31. marca. V slučaju, da bi se ne doseglo nikakega dogovora do 1. aprila, se izjavljamo v prilog splošnega prekinjenja operacij, a taka akcija mora biti predložena članom organizacije v splošni referendum, ki se mora vrstiti pred 31. marcem.

Premogarji so sklenili brez vseke razprave, da ne bodo zahtevali nikakega povisjanja plače v premogovnikih mehkega premogarjev ter se izjavili za to, da se ne smet uveljaviti nikakega nadaljnega skrčenja plače. Sprejeli so tudi zahteve antracitnih premogarjev, da se žalostno izjavili. Organizacija bo še naprej nadaljevala s svojo politiko glede plače ter se omejila izključno na materialne interese delavstva.

Soglasno s to politiko, potrjeno od konvencije, bo v kratkem izdan poziv na delodajalce v centralnih kompetitivnih poljih, naj se čimprej sestanejo z zastopniki delavstva, da se dogovore glede nove platične lestvice in novega splošnega dogovora.

6,000,000 BO UMRLO VSLED LAKOTE NA KITAJSKEM.

ŠANGHAY, KITAJSKA, 17. februarja.

Več kot šest milijonov ljudi stoji pred smrtno vsed lakote v provinci Kiangsu, v kateri se nahaja Šanghaj. Čekinje in Anhwei, soglasno s cenitvami, katere se sestavilo tukaj. Pomanjkanje živil so povzročile nepriljubljene velikanske povodnje, ki so uničile dvajset odstotkov pridelka riža.

Pošiljaljem denarja na znanje.

Pri kr. poštnem čekovnem uradu v Ljubljani smo izposlovali, da dobimo vhodeče za vsako naše nakazilo izplačljivo potrdilo s podpisom naslovljence ali njegovega pooblaščenca.

Sporazumno s tem ne bomo zaneprej več razpošljali dosedaj običajnih obvestil z označbo dneva, ko je bil odposlan denar iz Ljubljane na zadnjo pošto. Mesto teh obvestil bomo poslali za vsako denarno pošiljaljev, ki smo jo prejeli dne 9. decembra 1921 ali kasneje, izplačljivo potrdilo s podpisom naslovljence oziroma njegovega pooblaščenca.

Te vrste potrdila pa prihajajo večkrat le počasi z zadnjih poštnih uradov v urad čekovnega urada v Ljubljani, kjer se zbirajo in še nato odpošljajo v Ameriko; radi tega ter drugih možnih zamudram bo mogoče razposlati potrdila šele v približno devetih tednih od dneva, ko smo izdali prejmeno potrdilo oziroma kakorhtro ista prejmeno. Denar pa bo neglede nato izplačan enako hitro in pod istimi pogoji kot do sedaj.

O POTOVANJU.

Za potovanje spomladni, poleti in začetkom jeseni je drugi razred na prekoeceanskih parnikih že več mesecev naprej razprodan. Že sedaj je težko dobiti prostore drugega razreda za junij in druge mesece. Le malo prostorov je še na razpolago. Kdor bi tedaj hotel potovati prihodnje mesece v drugi leti, ne more izplačiti enako hitro in pod istimi pogoji kot do sedaj.

Frank Sakser State Bank.

Frank Sakser State Bank.

"GLAS NARODA"

SLAVENIAN DAILY
Printed and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(in New York City)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelji in praznikov.

Na celo leto velja 100 za Ameriko	Na New York za celo leto	57.00
in Canada	za pol leta	52.00
Na pol leta	za mesec	57.00
Na celo leto	za pol leta	52.00

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Begins Every Day Except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

Bogatični broj podpisov in vsebnosti na moj priborjajo. Denar naj se izplačuje po Money Order. Pri upravljanju kramu narodnikom posreduje, da se namudi prednostnemu članu, da hitreje najdemo narodnika.

GLAS NARODA
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2278

VLADA TEMELJEČA NA SILI

Angleški državni tajnik za Indijo, S. Montagu je rekel v nekem govoru v Londonu, da je tudi angleška vlada za takozvani "svaradž" ali samovlado v Indiji, da pa Indijci misljijo, da bodo hitrejše deležni te samovlade potom krvave revolucije.

Rekel je nadalje, da je napredek mogoč le potom evolucije, ne pa potom revolucije. Vsled tega je naloga indijske vlade zatreti vsak poskus upora.

To je hinavščina kot jo je bilo še redkokedaj čuti iz ust angleških imperijalistov, ki vzdihujejo pod takozvanim bremenom belega moža.

Montagu ve zelo dobro, da ne more biti samostojna ali samovladajoča se Indija nikdar družabnik angleškega imperija. On ve, da je to popolnoma nemogoče, ker sovraži indijski narod Anglijo radi krvic, katere mu je prizadel, radi krvic, ki so večje kot se jih je še kedaj prizadelo kakemu narodu v celiem poteku človeške zgodovine.

Indijski narod sovraži Anglijo, ker je uničila vse, kar je drag kakenmu rodu ali plemenu. Uničila je njenovo kulturo, vzgojo, poljedelstvo, industrijo, trgovino, prosperitet, rešpekt da samega sebe in milijone in milijone človeških življenj.

Ničesar ni v zapiskih človeškega plemena, kar bi se dalo primerjati z uničevanjem življenja s pomočjo lakot v Indiji, povzročenih od angleške zlovlade in ropa, organiziranega v velikanskem obsegu.

Tri in trideset milijonov ljudi je umrlo v Indiji od lakote pred širimi leti, ker je Anglija s silo vzelu Indiji na milijone ton žita, ki bi zadostovalo za prehrano milijonov, ki so morali umreti od lakote leta 1918.

Sovraštvo indijskega naroda do Anglije je nespravljivo, kajti Anglija je uničila veliko indijsko kulturo. To je bila sijajna kultura, ki je imela ozadje širih tisoč let in ki se je odlikovala v modrosvoru, umetnosti in znanosti. To je bila kultura, na katero bi bilo lahko ponosno vsako drugo pleme.

Sovraštvo Indije je neizbrisno, kajti Anglia je, ka-korhitro je mogla storiti to, namenoma uničila vzgojne naprave Indije, na temelju katerih je znalo 66 odstotkov prebivalstva čitati in pisati pred sto in petdeseti leti, ko je obstajala Anglija še iz skoro samih anal-fabetov.

Ko so se Angleži polastili Indije, je evetelo poljedelstvo in sta eveteli industrija in trgovina. Bogastvo Indije je postal pregovor po celi svetu. Kot najbolj okruti krovose, ki je kedaj zavzel obliko vlade, pa je pričela Anglija pretakati kri Indije v svoje lastne žile, ter ja pretakala skozi sto in petdeset let. Tekom zadnjega stoletja je bila kri Indije temelj industrijalnega in trgovskega napredka Anglike.

Danes pa se pripravlja Indija, skoro izkravljena in onemogla, na to, da se oprosti počasnega izkravljenga in davljena ali da pogine naenkrat.

Iz vseh teh razlogov je znano indijskemu tajniku, da ne bo ostala Indija niti za en trenutek v angleškem imperiju, kakor hitro bo imela toliko telesnih moči, da se oprosti oprijema tega imperija. On ve dobro, da bi samo-vlada, to je možnost organiziranja, takoj dala tristo milijonom ljudi dosti moči, da se enkrat za vselej izbezne nezaželenega "partnerja", živečega deset tisoč milij proč.

Tudi če bi ne mogla Indija ničesar očitati Angliji, bi delala razlika v kulturi, zemljepisnem položaju, plemenih in materialnih interesih tako družabništvo za tako efemerino kot so slike v oblakih.

Montagu in z njim tudi vsak drugi inteligentni Anglež ve dobro, da mora "družabništvo" Anglike z Indijo temeljiti na sili, — na najbolj kruti obliki sile in da postaja celo te vrste oprijem z vsakim dnem slabši.

VSEM SLOVENSKIM DRUŠTVOM PO AMERIKI!

Ali ste že določila PREDSTAVO, oziroma PRIREDITEV, koje čisti dobitek naklonite osiroteli in zapuščeni deci mladini v starosti domovini?

Predpust je tu. Vi se boste zabavali... etroci v Sloveniji pa so zeli prosijo kraha in vzgoje!

Odbori, členstvo, na noge! Vsako društvo priredi vsaj eno zavavo v ta namen, pa bo že zelo pomagano! Pa gotovo! Še ta predpost!

Iz Slovenije.

Smrtna koga.

V Vranskem je umrl učitelj Ivan Jakšič, brat Franca Jakšeta, gostilničarja v Novem mestu.

V Strugah je umrl Janez Boštjančič. Kal bolezni si je nakopal v vojni. Vedno je bolehal skozi tri leta. Zapušča ženo in tri nedoste otročice, najmlajše staro 10 mesecev.

Na težkih opeklinah je umrla v Ljubljanski bolnišnici 65letna Marija Pegan iz Osele. Reva je prevrnila na sebe škarf vrelega kropa in je živila po nesreči še 10 dni. Doma v Oselici je ležala ves teden, predno so jo odpeljali v bolnišnico.

V Kamnu pri St. Rupertu na Dolenjskem Jože Brear v 80. letu svoje starosti. Pokojnik je bil kremljen kmetski, značaj, kakor nih se le malo najde. V občinskem zastopu je deloval nad 40 let in to v svojemu lastno spremstvo. Večkrat je bil izvoljen županom občine St. Rupert in je deloval kot tak vedno vseskozi pošteno in previdno, v blagor svojih občanov. Ko se je pojavil v Sloveniji kmetski pokret, je bil stari Jože Brear odločen pristaš in zagovornik njegov. Z mladeničko odločnostjo je zastopal kmetski program kot predstavitelj liste Samostojne kmetiske stranke za Slovenijo. Žrtvovale je takoreč vse svoje življenje svojim ljubljanim občanom, katerih se je spominjal tudi na smrtni postelji in jim napisal slednje zadnje besede:

Z Bogom, znanci in prijatelji, Z Bogom vsi in tuš moj rod, Z Bogom vse, kar je na svetu, Za vselej ločim se od tod. Le tebi, črna mati zemlja, Telo ti svojo zapustim, Da vzameš, kar je tvojga In da v prah se sprememš. Slednje prosim znanec vse, Naj mene spomnijo se.

Nesreča pri delu.

Pri gradnji prekmurskega mostu čez Muro je ponesrečil delavec Petar Markič iz Hrvatske. Pri dviganju hłoda mu je zmečkal dolgo mučila, da preskrbi svojim otrokom kruha. Gospodje v Ljubljani, če boste na tak način zatirali reveže, tedaj mora priti za vas grozen obračun!

Gostilničarji še niso zadovoljni.

Jugoslavski gostilničarji so

poslali v Belgrad odposlanstvo,

da predloži vladni svoje želje in

zahteve glede omejitve alkohola

in glede raznih davkov in davščin.

Zahajevale tudi ustanovitev

gostilničarskih zbornic. Slovenija

zapije na leto skoraj dve milijardi,

da bodo vse objekta domov

in se/hotel na županstvu pritožiti.

Toda imela ni niti denar za kolke. Tako nečloveško kruto so kaznovali uboga mater, ki se je

tedne dolgo mučila, da preskrbi

svojim otrokom kruha. Gospodje

v Ljubljani, če boste na tak način zatirali reveže, tedaj mora priti za vas grozen obračun!

K železniški nesreči v Grosupljem.

O vseučiliščniku Bradaču, ki se

je ponesrečil v Grosupljiju, se po-

znamenje na leto skoraj dve milijardi, Hrvatje pa so tudi krepki piveci in gotovo ne zaostajajo za Slovenci. Gostilničarji pa ljubljani še vedno niso zadovoljni.

Razne vesti.

Novi izumi na polju elektromagnetov.

Znano je, da sloni elektrotehniku naših dni na vajenjem delovanju električne in magnetizma. Če denemo kos železa v kak krog, v katerega je napoljan električni tok, postane železo magnetočno, to je ono privlači drugo železo. Narobe nastane električni tok, če denemo magnet v krog, ki je omotan z žico. Na tem načelu sloni

vsi današnja elektrotehnika, vsi

telefoni, brezoviti, električni zvon-

ci itd. Le ena neugodnost je pri-

tem. Železo ostane namreč kratko

dobo magnetično tudi potem, ko

nanj ne deluje več električni tok.

Ta nedostatek sta odpriali Dan-

Jonsen in Rabek, ki sta iznajla-

posebno vrsto kamenja, ki ga s

si jasno uspehom uporabljata na-

mesto železa in ki izgubi takoj

magnetičnost, ko tok preneha. Ta-

ko so na temelju njunega izuma

izdelali aparat za brezični brez-

jav, s katerim je mogoče oddaljiti

v eni minutu 2000 besed, in sicer

nad vse jasno in klub veliki hit-

rosti, s katero se odtiskava beseda. Brez dvoma je, da bo po-

vzročilo to odkritje velikanske

posledice glede nadaljnega razvoja

elektrotehnike.

Klub optimistov.

V New Jersey so ustanovili "Klub optimistov". Geslo kluba je: Osmeti se!

Vsa član mora podpisati rastopno izjavo:

Obvezujem se, da bom po svojih

močih skrbel za izboljšanje sedanjih

gospodarskih in družabnih raz-

mer. Obvezujem se, da se bom

smešil sam in skrbel za to, da me

bodo smešili drugi.

Apmo — zdravilo proti jetiki.

Pariski zdravnik dr. Cantieri

je obvestil medicinsko akademijo

in Parizu o novi metodi zdravlje-

nja tuberkuloze. V svoji spome-

nici opozarja najprej na dejstvo,

da niti eden od delavev, ki dela-

jo pri peči za žganje apna, ni obo-

zavil.

Delavci iz Španije, ki

so v Španiji, so

zdravili zdravilo proti jetiki.

Ali je to delavci, ki so v Španiji

zdravili zdravilo proti jetiki?

Ali je to delavci, ki so v Španiji

zdravili zdravilo proti jetiki?

Ali je to delavci, ki so v Španiji

zdravili zdravilo proti jetiki?

Ali je to delavci, ki so v Španiji

zdravili zdravilo

Vladar.

Leo Bily.

1.

V neki deželi je gnil narod. — Brez vse vojne je bil ovemel je bil karov ovene listje v zimskem casu. Zivljene se je točilo liki kolesu in nikomur ni prisko na misel brez od tod. Ljudstvo je bilo zanimalo svojih dni. Nemirovi ni bilo in strahu pred jutrišnjim dнем tudi ne! Tako velika je že bila omenjena volja v tej deželi, da tugei se kar nč ne mogli gledati tega ljudstva in njegovega života.

Tó je bila nekaka čudna bolez, doseg svetu neznana. Tuji opazovalci, ako so splošno mogli hujša med tem ljudstvom živeti, so dejali, da mu je usojeno izumreti. Učeni raziskovalci so pisali o tem narodu dlebeli knjige z enim in istim preokrovjanjem: — izginil bo! — in tuji zasmehovalci so lepili v njegovi sredi po njegovih mestih posmehalno lepake o njem samem. Veseli izleti so se prirejali v to deželo, katerih udeležniki so razbijali palice ob hribih gnojega ljudstva, žene so bune ončeščevane, imetje uničevane — ali prebivalci te čudne dežele se niso branili, le pokorno so se ogibali in pozdravljali tujcev s ponemoženo spoštivostjo. Njihove mučitelje je že vse omrzelo. — Zgnusilo se jem je to bedno ljudstvo brez sleherne volje, dovolj so imeli že te zabave. Izogibati so ga začeli kot nekakoga močvirja duš, boječ se, da se sami ne okužijo.

Le tam na visoki gori je živel starec, poslednji ostanek slavnje se narodove dobe. Edino ta starce je imel se voljo, redki ostanek mamilj časov, ali njegovo telo je bilo izmognano in tako je bila tudij njegova volja neplodovita. — Strašne muke je trpel, ker je nti mogel pokazati ob zatonom življenju. Cele dneve in noči je stal na svoji gori, gledajoč na nebeski svet; ugase oči so pa molile, da bi vendar Bog pomagal in pretrzel ta narod ter mu vrnil voljo, sicer pa jo že dolgo prenehajo vrnati v spoštitev te molitve.

II.

In nekoga dne je prišel koristilovec, povajil se je v glavnem mestu tega naroda brez volje, napadel je starega slaboumnega — kralja in se polastil vlade. Strah in groza je preletela vso deželo. Nihče pa se ni upal niti ganiti proti temu strahovitemu dogodku. In ko je novi kralj zagrožal s smrto vsakemu brez razlike, — kdor bi le zinil besedo proti njemu, so takoj drugi dan vsi časopisi v deželi priobčili najudanejše in najavndnencije udovilne o novem vladaru, in stari kralj je bil pozabljen.

Nekoliko časa se je kralj zahaval, da vest, da ima en edini v celih silnih deželi voljo, napolnjevala je njegova prsa s ponosom, kakrsnega se ni poznal do tedaj. Ali kralju je čutil, da upada tudi njegova volja zaradi pomanjkanja vsakega odprta druga. Njegova duša se je nospomnila z gnusom — proti temu omenjemu, bednemu ljudstvu, z gnusa se je razvil srd, ki je rasel v krvoločno sovraščo.

Tako se nai je vgnusila čeda njegovih podanikov, da je neprestano premičil, kako bi najkrutejše izkušal njihovo potrebljenje. Povisil je davke tako, da se je moral ljudstvo potiti do krvi. — Zdihovali so, bridko jokali, delali noč in dan in — plačevali, plakanje. Gledali so se zaprla, igre v eirkuzih prepovedale, na trgu so bili razbiti in šezgani vstodbeni instrumenti vse dežele, da ne bo niti žarek umetniškega čata razvital bodočih temnih — dni. Nato je razposlal po deželi svoje biriče, da bi vohali, kdo zine besede proti njegovim poveljim. Biriče so se vrnilii brez sleherne uspeha. Ta nečuvana bojnost je z divjim srčom napomnila kralja. In v nočeh, navdušen po zaužitem vinu, si je izmišljal še nesmiseljne in bolj divje zakone. Izdal je zakon, da bo jahal po mestu na konju v rdeči obleki. Kdor se zakasniti na ulici in razčeli rdeče oblike kraljevo, bo na najbljizjem svetilniku brez sodne obesčen. In kralj jaha, skrat ga ovija, za njim se podi na ognjevitih konjih truma biriče v rabljev. Celo mesto prejaha, jezen, nevoden se vrne v svojo palavo. Celo mesto — kakor bi izumrl. Prebivalci so se poskrili, kamor

posvetovali. Vladarjevi svetovalci so mu hitro svetovali, da je treba poseči vmes, energično, z želeno roko.

Biriči in bobnarji so najpoprej naznani po vsej deželi, najvsakdo prostovoljno odda ostanke razbitega malika kraljevskim uslužbenecem in slavnim uradom, drugače zapade smrti. Pa glejte! Nihče se ni pojavit! Ta splošni molk, ta trdovratnost vsega ljudstva v deželi ovene volje je bila tak grozna novost, da je maršigka prvč pretresa groza pred nekaj nezasišnim, nezanskim strašnim. Nihče iz celega pokolenja ni se slišal o čem podobnem. Upresti se vladarju! Groza! In razeli so se po vsem narodu neki čudni volovi, v katerih so dvorski oglodni in ovaduh videli nekaj česar se niso nikdar nadajali, namreč v državi se je pojavila volja.

Vladar je zbesnel. Zapovedal je natancno preiskati vse hiše in stanovanja. Sodni slugi in biriči so pregledovali postelje, vzdigovali deske sobnih tal, tu pa tam so našli košček malika, zaplenili vse in kralj, kar se je dalo. Pričeli so pa povsed na kruti, obupni odpor ljudstva.

Ljudje so bežali v gore, puščajo vse biričem v plen. S seboj pa so nesli na psih dragocene koščke bivšega ničvrednega kamenitega malika; očetje so jih dajali otrokom, kot najdražjo dediščino. V življenskih nevarnostih so jih nosili beguni za mejo države. — V svrhu prikritja teh ostankov malika so postavljali veitkanske, nedobitne kleti in sklicevali tajne shode. V deželi je vrelo im blilo gibanje, kakor že davno ne. V tem kraju je kdo ubil kraljevsko biriča, tam so ga kralju poslali nazaj, potem ko so mu posmerno obribili pol glave. Nihče se ni nadajal, in puntarji so prišli, nihče se ni nadajal, in puntarji so izginili. Tu pa tam so se pojavile čudni ljudje, ter začeli na trgh in na hribih govoriti ljudstvu, ker mu drugače ni mogel pomoći. — Njegova stara duša je trpela, imel je se veliko neizrabljene volje toda mišice njegove so že omenjene starost je njegove sile izsušila za vedno. Vladar je pravkar jahal k obredom, zavedenim v češčenje najvišjega in edinega malika v kraljestvu vladara samega.

Stoletni starec gleda z uglašimi očmi vladara, naravnost gleda v strašne oči krvavega malika. Nekaj disto drugega vidi stoletni moč, kajti oči, ki so prezivale celo stoltevje, vidijo "vse nečajne drugega kot oči ostalih ljudi. In starec gleda, gleda in se zgraja. Nadeja se nekaj velikega, toda namesto da bi stopil pred kralja, sklenil je roke in prosi milosti za to bedno ljudstvo, zatome žrtev, padlo stoletni starec na kolena, s čelom se dotika in se sepeče: — Naš dobrotnik! Veliki naš dobrotnik!

Mislili so, da je starček zblazel. Primesli so palice in ga nabili. Kralj pa mu je pljunil na sive lase: — Glej bedni sinček — tu je kraljevi odgovor za twojo sposko pokoroščino! —

In izdal je zapoved, naj se žrtve pomnože.

V.

V deželi je zadužljivo, nepopisna tihsota vlada vsepošvod. Celo pogledi molče. Oči se v sramoto ogibajo očem. Proti nebu se pa vali dim z oltarjev krvavega mala.

— vladar nadaljuje svoje — grozno delo. Svojo voljo je postavil proti vsemu narodu. Med božja dejanja posega.

Nenkrat mu prinesejog ogledi vest. Zmudeno in žalostno ljudstvo hodi tajno v nočeh, v neko pozde, kjer se klanja staremu maliku, mut žrtvuje in ga prosi tolaže v trpljenju.

Najpoprej se je vladar zasmehal bednemu protivniku. Kaj! Iztesana kladka iz kamena, on pa živ človek kruite sile, vtelesena živa usoda, živeči malik! Vendar se je nepritočeno razbalostil. — Ta kladka, četudi je kamenita, vendar je nasprotinja njegove vse-mogočne volje — nezmošno!

Prepovedane so bile takoj te tajne božje poti k maliku kot velizdaja. Kralj sam pa je malika razbil s kladivom na tisoči kraljev. Ali glej čudne stvari! Vladar sem v ti deželi. Usoda sem tegi ljudstva, njegova usoda, njegov malik, njegov Bog!

Starček ne odgovarja, le dalje vsesta. Indjeja na teče po tihili valjih dalej in dalej... Usoda? — Bog! Málík? — razmišlja starček. — Naš dobrotnik pač! — misli stoletni moč. — Tebe smo potrebovali, storil si mnogo dobrega. Prez tebe bi prenigli. Tentot si nas, in glej! Vstali smo! Pohijal si nas, in glej! Rastli smo dan na dan! Domišljali si se, da nas uni-

Gospodarski položaj Nemčije.

Pred vrhovnim svetom velike antante v Cannesu je dne 12. januarja izbral glavni nemški delegat, bivši minister Rathenau, gospodarski položaj Nemčije z namenom, da dokaže, kako mora — nemška država propasti, ako se ji ne olajša breme, naloženo ji v reparacijskih dočebah mirovne pogodbe. Gotovo je Rathenau eks-poz enostranski in morda v mehkih trditvah pretiran, vendar podjetje takoj podnešli sliko sedanega gospodarskega stanja Nemčije, da ga je vredno zabeležiti vsaj v glavnih obrisih.

Uvodoma je dr. Rathenau poučeval, da je Nemčija pripravljena izpolnjevati svoje reparacijske obveznosti do skrajne granice svoje zmožnosti. Nemčija je pretrpela tri strašne udare: izgubila je strašno ljudi, bila je premagana in preživela je veliko revolucijo. — Postavljen je pred dve ogromni nalogi: plačati milijardne odškod-

ne, pri tem pa sanirati svoje finanze. Nemčija je dejela mezdne dela. Ona uvaža sirovine, jih predela in prodaja fabrikate. Po vojni ji so od sursov ostal le premog. Vse drugo mora kupiti. Plačevati more le z delom. Aktivna trgovska odnosno plačilna bilanca je za Nemčijo neophodno potrebna. Ta plačilna bilanca je že vnaprej obremenjena z uvozno potrebo — 2,5 milijard živil in 2,5 milijard surovin. Povrh imaj Nemčija plačati letno tri četrte milijarde zlatih mark inozemskemu, na Nemškem se nahajajočem kapitalu, medtem ko je pred vojno od svojih investicij v inozemstvu prejema 1,5 milijarde dohodkov na leto. Njena plačilna bilanca je torej obremenjena s 5,75 milijardami, proti katerim znaša aktivnu nemškega izvoza le 3,5 do 4 milijarde zlatih mark; plačilna bilanca je za dve milijardi pasivna, pri čemer pa ogromne številke vojne odškodnine še niso vračunane.

Kako je mogoče kriti pasivnu plačilno bilanci? Možnosti so tri: predaja substancne narodne premoženja, velika zunanja posloila ali pa prodaja domača valute.

Prodaja substancne narodne premoženja se vrši v ogromni izmeri. Inozemci so, nakupili mnogo nemških podjetij, zekij, obligacij, celo pohištva. Zmanjšanje posojil se ni posrečilo. Take je postala nemška marka predmet mednarodne spekulacije. Morali smo prodajati nemški denar, da nabavimo tajne valute. Do srede maja 1921 se je prodaja vršila normalno. Potem je nastala katastrofa: ko smo si morali preskrbiti za plačilo reparacij 30 milijard papirnih mark, so kupevi našega denarja pripeljali s strajkom. Marka je padala vedno zlobje in doler se je povpeljel od 55 na 300!

Ureditev budžeta ne pomaga mnogo, dokler valuta ni v ravnotežu. Vsak novi padec podere vse račune.

Nemški proračun izkazuje 85 milijard izdatkov brez reparacij. Podvajali smo davke, tako da je nemški državljan danes najbolj obremenjen davkoplačevalec na svetu, povisili bomo znova železniške tarife, ustavili državne prispevke za živila. Na ta način upamo doseči proračunske ravnotežje.

To je redni budžet. Izredni proračun, ki vsebuje odškodnine in druge stroške iz mirovne pogodbe znaša za leto 1922 nad 135,5 milijard mark.

Prihrankov Nemčija nima. Pred vojno so znašali prihranki na leto 6 milijard zlatih mark, sedaj pa je Nemčija v svojih prihrankih za 1 do 2 milijardi zlatih mark mark definitivna. Dr. Rathenau računa, da je vredno delavljati na 21 milijonov in na vsakega 2400 delovnih ur na leto. Za kritje deficita v prihrankih itd. je potrebnih najmanj devet milijard delavnih ur ali z drugimi besedami štiri milijone ljudi več mora danes na Nemškem delati nego pred vojno, ne da bi bil celokupni delovni efekt večji nego pred vojno. Reparacijski izdatki niso vzeti v poštev.

Dr. Rathenaujev referat je napravil na vrhovni svet velik vti.

Propast ruskega carstva.

Znani italijanski novinar Virginio Gapda, bivši petrograjski dopsnik turškega "Stampo", je izdal knjigo, ki je vzbudila veliko zanimanje. Virginio Gayda je znaten kot dober poznavalec predvojne Rusije. Predvsem opisuje svoje naziranje v starem carskem rezidenciju in o položaju ruskega kralja do leta 1861, ko se na javnem trgu prodajali mladeniči in mladenke. Kontrast starega režima in mladenke. Kontrast starega režima je bil na razpolago le za veleposestvo, obdelana z najnovješimi tehničnimi pripomočki. Ruski kralj je živel v lesnih bajtah in vse njegovo poljedelsko orodje je bilo leseno. Stari režim se ni trudil, da najde sredstev za preporod vasi. Tudi Nemčija je bila nekoč v podobni krizi barbarske primljivosti, toda med Nemci so se našli ljudje, ki so povzdrigli vlast ter razširili civilizacijo. Ruski kralj je še do leta 1890 obdeloval samo omo zemljo, ki je bila v neposredni bližini vasi. Rusko plemstvo je izkorisalo bednega kralja. Eden najelementarnjejših vzkročev ruske krize je različnost mentalitetov. Povsed so se mednarodno izkoriščale ruske žitnice. Treba je same prepričati neizmerno, prazno in bedno ravnnino od Volodoga do Viake, dol po centralni Rusiji in Krigiza, da se očeni velika gospodarska razlika, ki je oviral evolucijo Rusije. Nasprotno pa je ob morju in rekah od Samare do Orenburga, od Samare do Ufe, ob zemeljicah do Caričina ob Volgi polno ogromnosti.

Načrti za podzemne živote v sredini tisočih kraljev, sicer v plato.

Sveti Jurčič, 4. zv.: Cvet za od.

Hči mestne sodišča itd. 75

Sveti Jurčič, 5. zv.: Sosedev sin. Sin kmetskega cesarja itd. 75

Sveti Jurčič, 6. zv.: Doktor Zober, roman — Tugomer, tragedija

Dve slike — Kaiser Mačko 40

Eudo brezno. Nj. vze zlato, kar se s sveti itd. 35

Patria, povest in irske junake dobre 30

"od svobodnim zolencem, zgodovinsko povest, 1. zv. 125

Povesti slovenskemu ljudstvu v podtek in zahavo, Edan 35

Bonarica, povest 35

Sisto in Sesto, povest iz Abrucev

Šlikje in povesti, Ksaver Mačko 35

Student na hi, — Naš vsakdanji kralj 35

Povesti slovenskemu ljudstvu v podtek in zahavo, Edan 35

Štefanija, povest 35

Štefanija in poganske in kralj. povest 35

Ceter Zgaga 30

Deli z rojstjem 30

Knjige družbe Sv. Mohorja

Duhovni boj (334 str.) 35

Mestja (1. zv.) 35

Zgodovina slov. naroda (5. zv.) 35

Zgodovina slov. naroda (6. zv.) 35

Mladin srečen (2. zv.) 35

Knjiga za luhomčevane ljudi, Spisal K. Mačko 30

Knjiga za l

Požigalec.

FRANOSKI DETEKTIJSKI ROMAN.

Spisal Emile Gaborian.

Za "Glas Naroda" prevaj G. P.

42

(Nadaljevanje.)

— Zelo obzirni ste, — je rekla deklica, ginjena vspričo te delitvenosti.

— Prav nič, gospodična. Jaz le skušam storiti nepošteno stvar na najbolj pošten način. Jutri, gospodična, boste dobili odgovor.

— Prišla bom sama ponj.

Mešinet se je stresel.

— Ne storite ga, — je rekel. — Dobri ljudje v Sovterju so preveč prebrisani, da bi ne vedeli, da se ravno v tem trenutku ne zanimajo posebno za nove obleke. Vaši obiski bi bili vsled tega sumljivi. Prepustite me tudi način, kako boste dobili odgovor de Boaskorana.

Medtem, ko je Dionizija pisala, je napravil Mešinet paket iz železniških akej. Ta paket ji je izviroval ter rekel:

— Vzemite to, gospodična. Ce bom hotel kaj denarja za Blanženja ali Trumence, vas bom prosil zanj. Sedaj pa morate iti. Ni vam treba iti k mojima sestram. Jaz sam jima bom pojasnil namen vašega obiska.

Osmo poglavje.

— Kaj neki se je zgodilo z Dionizijo, da se ni še vrnila? — je nimiral stari oče Šandore, ko je hotel gorindol na drugi strani ceste. Več kot dvajsetkrat je že pogledal na uro, a konečno se je že vsega naveličal ter rekel:

— To je preveč. Hočem riskirati.

Šel je preko ceste ter stopil v dolgo in ozko vežo, ki je vodila v hišo sester Mešinet. Ravno jo je postavil svojo nogo na prvo stopnico, ko je zapazil zgornji luč. Razločil je glas svoje unukinje ter skočil tudi njene lahike korake.

— Konečno, — je vzklknil.

Tako hitre kot šolski deček, ki sliši prihajati svogega učitelja ter se boji, da ga bo zasačil pri kakem nedovoljenem dejanju, je skočil stari Šandore nazaj ter pohotel preko ceste na mesto, kjer je preje čakal. Dionizija je bila skoro v istem trenutku pri njem, se mu obesila na vrat ter vzklknila:

— Prinašam ti nazaj akeje, dragi stari papa. — je rekel ter privela nato poljuhovati razorano lice starega moža.

Če bi mogla sploh kaka stvar na svetu presenetiti starega Šandoreja, bi bila to misel, da je megoč najti na svetu človeka s tako krutim in barbarskim srečem, da bi se mogel ustavljati solzam in prošnjam Dionizije, posebno če je to prošnje podpisalo dvajset tisoč frankov. Kijub temu pa je rekel žalostno:

— Rekel sem ti, moje dragi dete, da se to ne bo posrečilo.

— Ti se motiš, dragi stari oče, ti se še vedno motiš. Meni se je vse posrečilo.

— In ti prinašaš denar nazaj!

— Ker sem našla poštenega, najbolj častnega moža. Ubogi človek, kako sem morala izkušati njegovo poštenost. Iz dobrih virov mi je nameč znano, da je v denarnih stiskah, od kar je kupil sestram vred hišč. Ponujala sem mu resnično premoženje, a on ga ni hotel vseti.

Stari Šandore je prikimal z glavo ter rekel nato:

— Prav imaaš, draga. Ta pisar je dober človek. Pridobil si je našo večno hvaležnost.

— Dostaviti moram še, — je rekel Dionizija, — na nisem nikdar domnevala, da sem lahko tako pogumna. Rada bi videla, da si tukrat v kakem kotu in da me vidiš in slišiš. Ne bi spoznal svoje unukinje. Malo sem jokala, to je res, ko se mi je posrečilo.

— O, moje dragi dete, — je rekel stari oče, očividno globoko ginen.

— Vidiš, vse to sem storila za Žaka. Upam, da bo zadovoljen z menoj.

— Težko bi mu bilo ugoditi če bi ne bil, — je vzklknil Šandore.

Stari oče in njegova unukinja sta ves ta čas stala pod drevesi in več ljudi je že prislo mimo, ki so imeli priliko videti obo ter vleči nase besede, katere sta govorila. Dionizija se je spomnila svarila Mešinet ter rekel vsled tega staremu očetu:

— Pojdiva, želite prisluskujejo. Spotoma ti hočem povedati vse ostalo.

Na poti proti domu mu je povedala vse posameznosti pogovora, katerega je imela z Mešinetom. Stari gospod ni vedel, kaj naj bolj občuduje, — njen navzočnost duha ali pa nesčitnost Mešinet.

— Tem več vrzola za nas, — je rekel Dionizija, — da ne izpostavljamo tega dobrega moža nadaljnemu nevarnosti. Obljubila sem mu, da ne bom nikomur ničesar povedala o tem. Prosim te, dragi stari oče, ne govor o tem niti z mojima tetama.

— Torej hočeš ti prav sama rešiti Žaka, brez vsake pomoči od druge strani?

— Žalibog moramo zaupati to skrivnost gospodu Folgatu, kajti brez njegovega nasveta ne moremo storiti ničesar.

To se je tudi zgodilo in obe teti, z markizo vred, sta se moralni

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA LETO 1922

Cena 40 centov.

V zalogi imamo še samo en tisoč listov. Kdor ga še nima naj napiše spodej svoj naslov in nam pošlje ta kupon in za 40c. znamk in prejel ga bo z obratno pošto.

G L A S N A R O D A
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Ime
Naslov
Mesto in država

zadovoljiti z ne preveč vrjetnim vzrokom tege obiska. Par ur pozneje pa so imeli Šandore, mlada deklica in pariški odvetnik posvetovanje v knjižnici starega barona. Mladi odvetnik je bil še bolj presenečen kot pa star baron vspričo drznega nastopa in odločnosti mlade deklice. Nikdar bi ne misil, da je zmožna takega koraka, ko je izgledala vendar tako plaha in boječa. Že ji je hotel čestitati radejega, a ona ga je prekinila ter rekla:

— Nimam vzroka postavljati se. Ničesar nisem riskirala.

— Izpostavili ste se velikemu riziku, gospodična, to vam zagovljavam.

— No, — je vzklknil de Šandore.

— Podkupiti uradnika, — je nadaljeval gospod Folgat, — je zelo resen prestopek. Kriminalni zakonik ima gotov paragraf, sto in čevel in sedemdeseti, ki kaznuje človeka, ki podkupuje ter tudi onega, ki se da podkupiti.

— Tem boljše, — je vzklkuila Dionizija. — Če bo moral iti ubogi gospod Mešinet vječo, bom šla jaz z njim.

Ne da bi zapazila nevoljni izraz na licu svojega starega očeta, se je obrnila proti gospodu Folgatu ter dostavila:

— Vi vidite, da se je ugodoval vašim željam. Stopili bomo v stik z gospodom de Boaskoranom in on nam bo dal svoja navodila.

Mogoče tako, gospodična.

— Kaj mogoče! Vi sami ste rekli ...

— Rekel sem vam, gospodična, da bi bilo brez koristi in mogoče celo nasprotno napraviti katerkoli korake predno vemo za resnico. Ali jo bomo izvedeli? Ali mislite, da bo gospod de Boaskoran, ki ima dosti vzroka biti skrajno oprezen in previden, povedal nam vse v enem samem pismu, ki mora iti skozi več rok, predno more do speti do nas?

— Povedal nam bo vse brez pridržka, brez strahu in nevarnosti.

Oho.

— Storila sem svoje korake. Videli boste.

— Potem nam ni treba drugega kot čakati.

Da, čakati so morali in to je najbolj vznemirjalo Dioniziju. V oni noči je komaj zatisnila oči. Naslednji dan je bil zanjo dan mučke. Kadarkoli je pozvonil zvonec, se je stresla ter odhitela pogledat, kdo da je.

Konečno, krog pete ure, ko ni bilo še ničesar, je rekla:

— Danes ne bo še, seveda pod pogojem, da ni bil ubogi Mešinet zasačen.

Da uhije čas, je sklenila spremljati markizo, ki je hotela napraviti par obiskov v mestu.

Da le boljše vedela! Ni še bila iz hiše deset minut, ko se je oglašil neki pouli ni deček, katerih je vedno dosti na cesti ter prisnel pismo na njen naslov. Izročili so ga gospodu Šandore-ju, ki je je izprehajal s Folgatom po vrstu.

(Dalje prihodnjič.)

Delajmo propagando!

Ni naroda na svetu, ki bi si mogel uravnati svoje življenje brez oziroma bi se mogli silno dasti načrti na drugih. Niti največji, še veliko manj pa manjši. Dočim pa veliki in mogočni narodi so spoznavajo, in zaradi tega razvijajo veliko propagando, pa mali narodi le prerađi na to pozabljujo. In med onimi pozabljujimi majhnimi narodi smo žalibog tudi mi.

In vendar potrebujemo propagando bolj kot drugi. zakaj le malo držav je tako obdanih od sovražnih mejnic, kot mi. Ker pa zavimo na tako važni svetovni česti, da more vsako pri nas spremeniti vprašanje povzročiti svetovni počar, zato se tudi skoraj vso vprašanje obravnava kot splošno evropsko vprašanje, kar je redoma nam v nesrečo.

Popolnoma naravn, je to in nepravičeno se radi tega razburjam. Kako se naj vendar zavzemajo za nas zastopniki tujih narodov, če pa nismo potrudili, da jih pridobimo za sebe! Kako naj vendar prodre naša stvar, če pa ne delamo propagande! Količko dobrih in vnetih priateljev smo izgubili, ker smo jih s svojim hladnim in brezbržnim nastopom popolnoma razočarali! Samo naša krvda je, če stoji naša stvar v Londonu, Parizu in Washingtonu slabše, kot po preobratu, če imamo po triletni svobodi manj ugled kot v časih robstva! Toda čisto naravno je to, ker takrat smo delali propagando, takrat je delal za na sagilini londonski odbor, — danes pa delajo dostikrat proti nam propagando s svojim neumestnim postopanjem celo nekatera naša poslanstva.

Skrajni čas je, da zopet posvetimo svojo pozornost propagandi in sicer ne samo oficijski, — temveč tud iosebni. Vsek Jugoslov mora postati propagator naše stvari, vsek Jugoslov mora biti agitator za našo državo. Do na in tujini!

Predvsem pa je treba oživeti vse one zveze, ki smo jih imeli, ko je deloval londonski odbor. — Tu bi imela glavno besedo naša poslanstva.

Istočasno pa morajo storiti svojo dolžnost tudi posamniki. — Vseso svoje geografske legi prihajamo vedno v dotik z drugimi narodi. Vsek tako priliko moramo izrabiti za propagando. — Žalibote pa mi to skoraj dosledno zanemarjam, že več gremo proti osnovnim načelom uspešne propagande od strani posamnika.

E na glavnih napak je, da izniamo svoje neprilike v svet, da se testirat celo tožimo tujen. — Na Hrvatskem podaja v tem ozi-

ru Radič klasičen primer. V tem oziru bi se mogli silno dasti načrti na tuje. — In dijaki so stali v vagónu ter aleti in množice, za rob, solnične pike, kurje oči; bradovice, potne nože, osebljive debloko, otiške in žulje in se več drugih zdravil. Pisite takoj po cenik, ki ga posluži.

Za lase, za sive lase, za moške brke

Velika Blaznikova Pratika

ZA LETO 1922.

20¢ s poštnino vred.

Večja narocila:

100 pratik stane	\$ 12.00
50 pratik stane	\$ 6.50
25 pratik stane	\$ 3.75

Z narocilom posljite tudi denar.

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POTOVANJE IZ EVROPE.

Ako imate sorodnika v Avstriji ali Nemčiji, kateri je tam pristojen ter želi priti v Ameriko, ga zamorete sedaj dobiti sem. Nadalje zamorejo sedaj ameriški državljani dobiti žene in otroke izpod 18. leta iz Jugoslavije ali zasedenega ozemlja.

Avtstrijski podaniki morajo plačati vize pri ameriškem konzulu z ameriškimi denarji in ravno tako morajo na Ellis Islandu sveto \$25.00 pokazati v ameriških dolarjih.

Gledate denarnih pošiljatev v U. S. dolarjih, za vsa pojasnila glede potovanja, potrebnih listin (affidavitov) in voznih listkov se obračajte na najstarejšo slovensko tvrdko:

Frank Sakser State Bank,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POZOR! POZOR!

Krasni stenski KOLEDAR za leto 1922.

Koledar ima 12 strani, na vsaki strani so različne krasne slike, strani so široke 9 in pol palca in dolge 16 in pol palca, tako krasnega in lepega Koledarja se niste imeli v hiši. Cena je 25 centov s poštnino, posljite poštno znamko in ga takoj pošljite.

Za lase, za sive lase, za moške brke in bradovice, za prahute na glavi, za revmatizem, otekline; za rame, opkeljene, ture, kraste, grinte, lisaje, mole; za srab, solnične pike, kurje oči; bradovice, potne nože, osebljive debloko, otiške in žulje in se več drugih zdravil. Pisite takoj po cenik, ki ga posluži.

Jacob Wahcic
6702 Bonita Ave., N. E., Cleveland, O.

Dospelje je novo suho grozdje.

Muškatel zelo sladke debelje jadore, boks 50 funtov ... \$6.50
Cipar grozdje največje in najsladkejše jagode, boks 50 funtorov \$7.50
Malo črno grško grozdje, zelo sladko, boks